

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29. srpna 2018

takto:

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 6. 12. 2017 č. j. 3 T 182/2013 – 5133 se podle § 256 trestního řádu **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] **uznán vinným** (sám či s jinou osobou, proti níž bylo trestní stíhání zastaveno) tím, že:

A)

obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] sám

ačkoli nemá vysokoškolské vzdělání v oboru právo a není zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou, a není tedy osobou oprávněnou na území České republiky poskytovat právní služby ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, tak poskytoval právní služby, a to v následujících případech:

1.

od [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], dne 17. 2. 2010 v [REDAKCE] převzal plnou moc k zastupování ve věci uplatňování a vymáhání nároků vyplývajících z pracovního poměru sjednaného pracovní smlouvou se společností [REDAKCE] [REDAKCE], s.r.o., se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] uzavřenou [REDAKCE] [REDAKCE] jako zaměstnancem uvedené společnosti, přičemž následně sepsal a dne 22. 2. 2010 doručil Okresnímu soudu v Sokolově žalobu žalobce [REDAKCE] [REDAKCE] na společnost [REDAKCE] [REDAKCE], s.r.o., kdy uvedená věc byla Okresním soudem v Sokolově vedena pod sp. zn. 10 C 69/2010, následně dne 24. 2. 2010 uzavřel s [REDAKCE] [REDAKCE] závaznou dohodu o zastupování ve věci uplatňování a vymáhání nároků vyplývajících z pracovního poměru vůči společnosti [REDAKCE] [REDAKCE], s.r.o., a poté, co [REDAKCE] [REDAKCE] vzal uvedenou žalobu zpět, po tomto požadoval uhradit smluvní pokutu ve výši 500 000 Kč, kdy následně tuto ponížil na částku 10 000 Kč, kterou od [REDAKCE] [REDAKCE] přijal dne 23. 6. 2010 jakožto vypořádání nákladů spojených s právní pomocí při řešení sporu,

2.

od [REDAKCE] [REDAKCE] nyní [REDAKCE] narozené [REDAKCE], dne 20. 5. 2010 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] převzal plnou moc k veškerým právním úkonům a jednáním ve věci

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.

vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 15 EC 87/2010, kdy na základě uvedené plné moci dne 20. 5. 2010 podal jménem [REDAKCE] [REDAKCE] odpor proti elektronickému platebnímu rozkazu ze dne 16. 3. 2010 vydaného na základě návrhu žalobce – společnosti IES REAL & CONSULTING, s.r.o., a dne 1. 7. 2010 jménem [REDAKCE] [REDAKCE] podal k Okresnímu soudu v Sokolově podání označené jako částečné uznání nároku žalobce, návrh na nepřiznání příslušenství nárokované žalobcem a návrh na zrušení nařízeného jednání, přičemž právní úkony v dané věci konal bez úplaty,

3.

od [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], dne 17. 6. 2010 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] převzal plnou moc k zastupování, resp. k veškerým právním úkonům a jednáním ve věci týkající se společnosti Prvá stavebná sporitelna, a.s., se sídlem Bratislava, Bajkalská 30, Slovenská republika, a následně dne 22. 6. 2010 převzal další plnou moc k zastupování ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 14 P 98/2006, kdy přislíbil, že veškeré záležitosti vyřídí za úplatu 10 000 Kč, kdy na toto vystavil [REDAKCE] [REDAKCE] dne 17. 6. 2010 směnku na částku 10 000 Kč, a následně od ní přijal jako platbu na úhradu směnky nejméně 3 000 Kč,

4.

od [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], dne 30. 6. 2010 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] převzal plnou moc k zastupování, resp. k veškerým právním úkonům a jednáním ve věci uplatnění nároků vůči bývalé manželce [REDAKCE] [REDAKCE] kdy na základě uvedené plné moci obžalovaný podal dne 30. 7. 2010 jménem [REDAKCE] [REDAKCE] u Okresního soudu v Sokolově žalobu o zaplacení a žádost o osvobození od soudních poplatků, uvedená věc byla nejprve vedena u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 20 C 325/2010, poté byla postoupena Okresnímu soudu v Chebu, kde byla vedena pod sp. zn. 11 C 87/2009, a následně pak byla tato opět postoupena Okresnímu soudu v Sokolově ke sp. zn. 20 C 325/2010, kdy za uvedené právní služby byla obžalovanému uhrazena ze strany [REDAKCE] [REDAKCE] částka nejméně 3 800 Kč,

5.

od [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], dne 4. 8. 2010 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] převzal plnou moc k právnímu zastupování a uzavřel s ní závaznou dohodu o právním zastupování ve věci vypořádání majetkových vztahů s bývalým druhem jmenované [REDAKCE] [REDAKCE] kdy následně dne 5. 8. 2010 předal jmenované k podpisu směnku na částku 7 000 Kč jako platbu předem za právní pomoc, poté dne 9. 8. 2010 uzavřel s [REDAKCE] [REDAKCE] dohodu o majetkovém vypořádání mezi [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] dále dne 5. 8. 2010 převzal od [REDAKCE] [REDAKCE] plnou moc k právnímu zastupování ve věci úpravy výchovy a výživy k nezletilé dceři [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž dne 10. 8. 2010 vystavil [REDAKCE] [REDAKCE] další směnku na 10 000 Kč jako platbu za právní pomoc v souvislosti s úpravou výchovy a výživy, dne 25. 8. 2010 podal jménem [REDAKCE] [REDAKCE] k Okresnímu soudu v Sokolově změnu návrhu na výchovu a výživu nezletilé [REDAKCE] a následně pak rovněž [REDAKCE] [REDAKCE] v řízení o úpravě výchovy a výživy k nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] probíhajícím u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 14 Nc 92/2010 zastupoval, poté [REDAKCE] [REDAKCE] vystavil další směnku na částku 3 500 Kč, kdy uvedená částka měla dorovnat náklady za poskytnuté právní služby, když veškeré směnky byly ze strany [REDAKCE] [REDAKCE] proplaceny a celkem tak za právní služby obžalovaný přijal částku 20 500 Kč,

6.

od [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], dne 27. 8. 2010 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] převzal generální plnou moc k právnímu zastupování, na základě této začal jejím jménem jednat ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 12 C 410/2010, když dne 27. 9. 2010 podal jménem [REDAKCE] [REDAKCE] návrh na zvýšení vyživovací povinnosti [REDAKCE] [REDAKCE]

vůči [REDAKCE] a dne 22. 11. 2010 žalobní petit jménem [REDAKCE] písemně doplnil, kdy [REDAKCE] dne 27. 8. 2010 obžalovanému podepsala směnku na částku 2 000 Kč jakožto odměnu za právní zastupování, kterou obžalovanému uhradila v přesně nezjištěné době asi měsíc na to, obžalovaný následně dne 23. 1. 2011 vypověděl [REDAKCE] plnou moc k zastupování a dne 25. 1. 2011 toto zaslal na vědomí Okresnímu soudu v Sokolově, poté dne 28. 1. 2011 od jmenované převzal novou generální plnou moc k právnímu zastupování,

7.

od [REDAKCE] narozené [REDAKCE], dne 1. 10. 2010 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] převzal generální plnou moc k zastupování, kdy téhož dne doručil Okresnímu soudu v Sokolově ke sp. zn. 13 Nc 107/2010 sdělení o právním zastupování jmenované, dále tuto v předmětné věci zastupoval při jednání konaném u Okresního soudu v Sokolově dne 5. 10. 2010, činil jejím jménem podání a další právní úkony, současně také na základě uvedené plné moci jmenovanou zastupoval ve věci týkající se stanovení příspěvku na výživu a úhradu některých nákladů neprovdané matce vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 7 C 337/2010, kdy v této věci dne 1. 10. 2010 podal jménem žalobkyně [REDAKCE] žalobu, jako odměnu za právní zastupování a soudní výlohy obžalovaný vystavil dne 17. 9. 2010 [REDAKCE] směnku na 34 000 Kč, následně od ní přijal dne 18. 9. 2010 dvě splátky po 1 000 Kč jako platby k uhrazení směnky, na toto vystavil příjmový doklad, později slevil, směnku na částku 34 000 Kč stornoval a vystavil směnku novou na částku 15 000 Kč,

8.

nejprve dne 14. 10. 2010 na základě mu udělené generální plné moci ze strany osoby samostatně výdělečně činné [REDAKCE] narozené [REDAKCE], dohodl v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] jejím jménem s [REDAKCE] narozeným [REDAKCE], kompletní zastupování ve věci neplatnosti výpovědi z nájmu bytu za odměnu ve výši 8 000 Kč, kterou zajistil smenkou, následně jménem [REDAKCE] podal dne 7. 12. 2010 u Okresního soudu v Sokolově žalobu o určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu a v dané věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 10 C 566/2010 konal právní úkony a činil podání,

B)

obžalovaný [REDAKCE] s obžalovanou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE], jejíž trestní stíhání bylo zastaveno

ačkoli obžalovaný [REDAKCE] ani obžalovaná [REDAKCE] nemají vysokoškolské vzdělání v oboru právo a nejsou zapsáni v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou, a nejsou tedy osobami oprávněnými na území České republiky poskytovat právní služby ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, obžalovaný [REDAKCE] za aktivní úmyslné pomoci obžalované [REDAKCE] která spočívala v tom, že za účelem věrohodnosti a oficiality obžalovanému umožnila poskytovat právní služby svým jménem jakožto podnikající fyzické osoby v oboru poradenská činnost pod IČ [REDAKCE], dále obžalovanému poskytovala faktickou pomoc při poskytování právních služeb tím, že tomuto umožnila setkávání s klienty v prostorách bytu v [REDAKCE] který užívala, dále obžalovanému poskytovala pomoc tím, že pro něho v průběhu poskytování právních služeb vykonávala administrativní služby, zejména sepisovala a vypisovala listinné materiály, v souvislosti s činností obžalovaného [REDAKCE] tomuto umožnila využívat své bankovní účty č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE], všechny vedené u Československé obchodní banky, a.s., a to k přijímání odměn za neoprávněné poskytování právních služeb, dále svým jménem přijímala od klientů obžalovaného [REDAKCE] finanční prostředky v hotovosti a v souvislosti s tím svým jménem vystavovala příjmové a výdajové pokladní doklady opatřené jejím razítkem, obžalovaný [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.

█ za pomoci obžalované █ poskytoval právní služby, a to v následujících případech:

1.

v █ okr. █ poté, co dne **4. 6. 2010** obžalovaná █ převzala od █ narozené █, generální plnou moc k zastupování ve věci týkající se závazků █ vůči společnostem Sampa Invest, s.r.o. a Essox s.r.o., dále dne **10. 6. 2010** obžalovaná █ s █ uzavřela „Smlouvu o poskytování zprostředkovatelských a poradenských služeb“, která měla zakrýt neoprávněné poskytování právních služeb ze strany obžalovaného █ na základě které obžalovaný █ nejprve vyhotovil a █ předal fiktivní smlouvu o darování osobního motorového vozidla tov. zn. VW Golf █, jakožto dárkyní, █, synovi █, jakožto obdarovanému, kdy k darování uvedeného vozidla ve skutečnosti nikdy nedošlo, dále dne **25. 7. 2010** v █ okr. █ obžalovaný za přítomnosti █ jednal s █ a pod hlavičkou podnikající fyzické osoby █ vystupující pod firmou █ aj. sepsal jménem █ podání adresované společnosti Intrum Justitia, s.r.o., a společnosti Generali Pojišťovna, a.s., popisující majetkové poměry █ poté dne **26. 7. 2010** v █ okr. █ obžalovaný █ od █ převzal generální plnou moc ke všem právním úkonům a k podpisu █ předložil písemné uznání závazku █ vůči obžalovanému ve výši 140 000 Kč vzniklého na základě fiktivní půjčky částky 140 000 Kč z minulosti s údajnou splatností do dne 23. 7. 2009, přesto, že obžalovaný nikdy předtím █ uvedenou částku nepůjčil, posléze obžalovaný v přesně nezjištěné době █ k podpisu předložil smlouvu o postoupení pohledávky datovanou dne 14. 7. 2010 uzavřenou mezi postupitelem █ a postupníkem █ jejímž předmětem byla údajná pohledávka █ vůči dlužníkovi Santander Consumer Financial a.s., ve výši 240 000 Kč a dále smlouvu datovanou dne 20. 8. 2010 o postoupení pohledávky uzavřenou mezi postupitelem █ a postupníkem █ jejímž předmětem byla údajná pohledávka █ vůči dlužníkovi Santander Consumer Financial a.s., ve výši 259 900 Kč, přičemž od █ požadoval podepsat tyto smlouvy s tím, že je bude vymáhat, a dále obžalovaný █ s obžalovanou █ poskytovali právní služby v souvislosti s podáním návrhu █ na oddlužení, což vedlo k podání návrhu na povolení oddlužení █ dne 15. 12. 2010 ke Krajskému soudu v Plzni, v rámci probíhajícího insolvenčního řízení pak obžalovaná █ dne **14. 1. 2011** učinila jménem █ u Krajského soudu v Plzni podání a dne 18. 1. 2011 jménem █ též uhradila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, kdy █ za veškeré právní služby uhradila k rukám █ dne 10. 6. 2010 částku 1 100 Kč, dne 13. 8. 2010 částku 1 600 Kč a dne 13. 12. 2010 částku 1 400 Kč, tedy celkem částku ve výši 4 100 Kč,

2.

v █ okr. █ ve dnech **18. 8. 2010, 12. 12. 2010 a 27. 1. 2011** obžalovaný █ převzal od █ narozeného █, generální plnou moc k zastupování ve věci týkající se exekuce vedené proti █ jakožto dlužníkovi, a dále ve věci týkající se žaloby o zaplacení částky ve výši 12 199 Kč podané █ proti žalované společnosti ZEPTEK INTERNATIONAL s.r.o., z důvodu nedodání zboží, kdy na základě této plné moci následně obžalovaný █ dne 15. 12. 2010 sepsal a podepsal v zastoupení █ Návrh dle ustanovení § 151p občanského zákoníku, který následně podal k Městskému soudu v Brně, u něhož byla poté věc vedena pod sp. zn. 14C 222/2010, přičemž žaloba byla usnesením soudu ze dne 8. 8. 2011 odmítnuta, dále obžalovaný dne 31. 4. 2011 jménem █

jakožto žalobce sepsal žalobu o zaplacení částky ve výši 12 199 Kč podané proti žalované společnosti ZEPTER INTERNATIONAL s.r.o., z důvodu nedodání zboží, která byla dne 10. 5. 2011 doručena Obvodnímu soudu pro Prahu 1, u něhož se následně obžalovaný dne 16. 1. 2012 jako zástupce [REDACTED] účastnil jednání vedeného pod sp. zn. 64C 130/2011, kdy obžalovaná [REDACTED] ve věci dne 13. 5. 2011 jménem obžalovaného [REDACTED] ze své datové schránky zaslala odvolání [REDACTED] adresované Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze, přičemž [REDACTED] k rukám obžalovaného [REDACTED] uhradil částku celkem 3 000 Kč určenou na soudní poplatky, přičemž přesto, že obžalovaný po [REDACTED] formálně nepožadoval finanční odměnu za právní služby, tak si od [REDACTED] nechal poskytovat jiná nepeněžitá plnění spočívající zejména v materiální a psychické pomoci a dále dne 14. 9. 2011 s [REDACTED] uzavřel fiktivní smlouvu o dílo, jejímž předmětem měla být doprava obžalovaného osobním motorovým vozidlem ze [REDACTED] do [REDACTED] a zpět za dohodnutou cenu 9 000 Kč, kdy dne 14. 9. 2011 měla být dle pokladního dokladu uvedená částka obžalovaným [REDACTED] uhrazena, a to přesto, že k dopravě nikdy dojít nemělo a ani nedošlo a [REDACTED] od [REDACTED] nikdy částku 9 000 Kč ve skutečnosti nepřevzal, kdy obžalovaná [REDACTED] byla osobně přítomna některým jednáním mezi [REDACTED] a [REDACTED]

3.

v [REDACTED] okr. [REDACTED] [REDACTED] v blíže nezjištěný den v měsíci lednu 2011 obžalovaná [REDACTED] ve svém bytě na základě smlouvy o půjčce datované dnem 1. 1. 2011 mezi věřitelem [REDACTED] a dlužníkem [REDACTED] vyhotovené obžalovaným [REDACTED] předala [REDACTED] narozené [REDACTED], částku ve výši 90 000 Kč, následně obžalovaný [REDACTED] dne 6. 7. 2011 v [REDACTED] okr. [REDACTED] od [REDACTED] převzal generální plnou moc k zastupování v souvislosti s insolvenčním řízením [REDACTED] kdy nejprve ve věci sepsal jejím jménem návrh na povolení oddlužení, který obžalovaná [REDACTED] odeslala, a který byl dne 1. 8. 2011 doručen Krajskému soudu v Plzni, dále [REDACTED] přislíbil, že jejím jménem sepíše a podá žalobu na vydání bezdůvodného obohacení proti žalované společnosti F L Consult s.r.o., kdy za poskytnutí uvedených služeb požadoval od [REDACTED] úhradu částky ve výši 8 700 Kč, kterou [REDACTED] odmítla uhradit v hotovosti, a proto obžalovaný sepsal a předložil [REDACTED] k podpisu smlouvu o splátkovém kalendáři datovanou dnem 6. 7. 2011 uzavřenou mezi [REDACTED] jakožto věřitelem a [REDACTED] jakožto dlužníkem, podle níž dlužník uznává a činí nesporným nárok věřitele ve výši 8 700 Kč z titulu smlouvy o půjčce a dále [REDACTED] předložil k podpisu směnku vlastní vystavenou [REDACTED] jakožto dlužníkem na řád obžalovaného [REDACTED] znějící na částku 8 700 Kč, a to přesto, že obžalovaný [REDACTED] nikdy částku ve výši 8 700 Kč nepůjčil a smlouva o splátkovém kalendáři a směnka vlastní měly pouze zakrýt skutečný důvod úhrady částky 8 700 Kč, kterou obžalovaný ve skutečnosti požadoval jako odměnu za poskytnuté právní služby, kdy obžalovaná [REDACTED] byla osobně přítomna některým jednáním mezi [REDACTED] a [REDACTED]

4.

v [REDACTED] okr. [REDACTED] dne 17. 2. 2011 obžalovaný [REDACTED] převzal od [REDACTED] [REDACTED], narozeného [REDACTED], generální plnou moc k zastupování ve všech úkonech a při veškerých jednáních ve věci týkající sepsání a následného podání tří návrhů na vydání směnečného platebního rozkazu proti osobám dlužníků [REDACTED] narozený [REDACTED], [REDACTED] narozený [REDACTED], a [REDACTED] narozený [REDACTED], to vše za úplatu 14 000 Kč, kterou mu téhož dne [REDACTED] uhradil, kdy o tomto dne 17. 2. 2011 uzavřel

■■■■ s ■■■■ ■■■■ písemnou dohodu označenou „Závazek“, na základě které obžalovaný ■■■■ převzal od ■■■■ ■■■■ originál směnky označené č. 1 vystavené dne 9. 4. 2010 ■■■■ ■■■■ na částku 105 000 Kč splatnou do 9. 5. 2010, dále originál směnky označené č. 2 vystavené dne 15. 3. 2010 ■■■■ ■■■■ na částku 150 000 Kč splatnou do 15. 5. 2010, originál směnky označené č. 3 vystavené dne 20. 4. 2010 ■■■■ ■■■■ na částku 75 000 Kč splatnou do 20. 6. 2010 a originál směnky označené č. 4 vystavené dne 25. 7. 2010 ■■■■ ■■■■ na částku 70 000 Kč splatnou do 8. 8. 2010, obžalovaný ■■■■ ■■■■ dále po ■■■■ ■■■■ požadoval uhrazení částky 16 000 Kč na zaplacení soudních poplatků potřebných k podání návrhů na vydání směnečných platebních rozkazů k jednotlivým shora uvedeným směnkám, kdy uvedenou částku obžalovanému ■■■■ ■■■■ dne 17. 2. 2011 v plné výši předal, přičemž obžalovaný ■■■■ ■■■■ poté podal dne 24. 2. 2011 ke Krajskému soudu v Plzni pouze návrh na vydání směnečného platebního rozkazu proti žalovanému ■■■■ ■■■■ pro dlužnou částku ve výši 150 000 Kč s příslušenstvím (věc vedená u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 44 Cm 44/2011), kdy uhradil soudní poplatek ve výši 8 000 Kč, avšak dne 21. 7. 2011 vzal obžalovaný návrh zpět a řízení tak bylo dne 25. 7. 2011 zastaveno, přičemž soudem vrácený soudní poplatek byl na základě žádosti ■■■■ ■■■■ převeden na bankovní účet vedený u ČSOB, a.s., číslo ■■■■ ■■■■, který obžalovanému ■■■■ ■■■■ za tímto účelem poskytla majitelka účtu obžalovaná ■■■■ ■■■■ kdy žádá další podání v uvedené věci obžalovaný ■■■■ ■■■■ posléze neučinil a finanční prostředky ve výši 16 000 Kč svěřené mu ■■■■ ■■■■ k uhrazení soudních poplatků si v rozporu s účelem svěřeni ponechal pro svou potřebu, ■■■■ ■■■■ je nevrátil a dne 13. 9. 2011 jej písemně vyrozuměl, že jej již dále zastupovat nebude, přičemž ■■■■ ■■■■ vrátil shora uvedené směnky, čímž byla ■■■■ ■■■■ narozenému ■■■■ ■■■■, způsobena škoda ve výši 16 000 Kč,

dále v ■■■■ okr. ■■■■ v **blíže nezjištěné době koncem měsíce února 2011** obžalovaný ■■■■ ■■■■ ■■■■ tvrdil, že potřebuje půjčit peníze, jinak že nebude schopen dále ■■■■ ■■■■ ve shora uvedené věci týkající se návrhů na vydání směnečných platebních rozkazů zastupovat, od ■■■■ ■■■■ takto vylákal půjčku ve výši 50 000 Kč a druhý den další půjčku ve výši 70 000 Kč, následně dne 28. 2. 2011 předal ■■■■ ■■■■ ■■■■ listinu označenou jako „Závaznou dohodu“ ze dne 24. 2. 2011 uzavřenou mezi ■■■■ ■■■■ a ■■■■ ■■■■ narozeného ■■■■ ■■■■, kdy na základě této měla být ■■■■ ■■■■ ze strany ■■■■ ■■■■ vyplacena částka 220 000 Kč, což se nezakládalo na pravdě, neboť ■■■■ ■■■■ osobu ■■■■ ■■■■ neznal a žádné finanční prostředky mu nikdy nevyplatil, uvedená dohoda byla stvrzena podpisy ■■■■ ■■■■ a ■■■■ ■■■■ údajně zastupujícího ■■■■ ■■■■ přičemž částku 120 000 Kč ve skutečnosti zapůjčil ■■■■ ■■■■ ■■■■ ■■■■ aby dále mohl předmětné směnky vymáhat, nikoliv, aby tyto finanční prostředky zapůjčil další osobě, přičemž ■■■■ ■■■■ finanční prostředky ve výši 120 000 Kč použil pro svoji vlastní potřebu, tyto nepoužil v souladu s účelem, ke kterému mu byly ■■■■ ■■■■ předány, dne 21. 7. 2011 bez vědomí ■■■■ ■■■■ vzal výslovným prohlášením zpět návrh na vydání směnečného platebního rozkazu proti ■■■■ ■■■■ na zaplacení částky 150 000 Kč, dále dne 13. 9. 2011 písemně vyrozuměl ■■■■ ■■■■ že jej již dále zastupovat nebude, a vrátil mu směnky, dále ■■■■ ■■■■ sdělil, že ■■■■ ■■■■ mu zapůjčil pouze částku 150 000 Kč, nikoli částku 220 000 Kč, přičemž jeho hotové výdaje za právní zastupování činily 16 500 Kč, na opakované urgencye ■■■■ ■■■■ k vrácení zapůjčených finančních prostředků ve výši 120 000 Kč nereagoval a tyto nevrátil, čímž ■■■■ ■■■■ způsobil škodu ve výši 120 000 Kč,

5.

v ■■■■ okr. ■■■■ **blíže neustanoveného dne v měsíci únoru nebo březnu 2011** od ■■■■ ■■■■ narozené ■■■■ ■■■■, a ■■■■ ■■■■ narozeného ■■■■ ■■■■, obžalovaný

█ █ převzal generální plnou moc k zastupování ve věci podání návrhu na oddlužení dle insolvenčního zákona, přičemž vystupoval jako zástupce podnikající fyzické osoby █ █ vystupující pod firmou █ █ █ aj., s █ █ a █ █ se dohodl na rozsahu a podmínkách poskytovaných právních služeb, o čemž předal █ █ antidatovaný „Protokol z jednání“ s datem 1. 8. 2010, po █ █ následně požadoval podepsání směnky na částku 2 000 Kč, což █ █ neučinila, ale téhož █ █ a █ █ k rukám █ █ uhradili celkem částku 4 000 Kč, poté obdrželi od █ █ sepsané návrhy na povolení oddlužení, které █ █ následně odeslala ke Krajskému soudu v Plzni, k němuž tyto byly doručeny ve dnech 10. a 21. 3. 2011, kdy posléze k návrhům bylo usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 9. 2011 sp. zn. KSPL 29 INS 3920/2011 a sp. zn. KSPL 29 INS 4643/2011, schváleno oddlužení dlužníků █ █ a █ █ plněním splátkového kalendáře, kdy poté obžalovaný █ █ █ a █ █ nabídl poskytnutí dalších právních služeb, jejichž úhradu zajistil tak, že sepsal směnku na částku 16 000 Kč, v níž jako výstavce uvedl █ █ narozenou █ █, dceru █ █ která směnku podepsala, kdy █ █ následně směnečnou sumu v plné výši ve splátkách uhradila, tedy celkem za právní služby poskytované obžalovaným bylo █ █ a █ █ uhrazeno celkem 20 000 Kč,

6.

v █ okr. █ dne 4. 4. 2011 od █ narozené █, jako zástupce podnikající fyzické osoby █ – █, převzal generální plnou moc k zastupování ve všech úkonech a při veškerých jednáních ve věci týkající se sepsání uznání dluhu, vyřešení situace s dlužníky a vyřešení situace s věřitelem █ █ **Stavebním bytovým družstvem Rozvoj █** kdy o rozsahu a podmínkách poskytování právních služeb ze strany obžalovaného sepsali dne 24. 3. 2011 písemný protokol z jednání, dále █ █ dne 25. 3. 2011 podepsala k zajištění ceny za smluvené právní služby směnku na částku 4 500 Kč, kterou dne 11. 4. 2011 zaplatila k rukám █ █ přičemž dne 13. 4. 2011 se obžalovaný █ účastnil jednání █ na Bytovém družstvu Rozvoj v Sokolově, při kterém byla uzavřena dohoda o uznání závazku █ ve výši 72 918 Kč vůči Stavebnímu bytovému družstvu Rozvoj Sokolov, v níž se █ zavázala svůj dluh splácet splátkami ve výši 3 000 Kč, poté █ vyhotovil smlouvu o splátkovém kalendáři uzavřenou mezi █ a █ týkající se dluhu na nájemném za užívání bytové jednotky v █ majitelky █ manželé █ jako nájemníky v celkové výši 150 000 Kč, smlouva byla stranami dne 25. 3. 2011 podepsána a zároveň téhož dne █ podepsala celkem deset vlastních směnek znajících na řád █ ve výši každé 15 000 Kč se splatností jedné směnky každý rok ke dni 20. dubna, a to v průběhu následujících deseti let tak, aby byl celý dluh uhrazen, kdy za poskytnuté služby převzala dne 20. 4. 2011 proti dokladu obžalovaná █ od █ částku ve výši 10 000 Kč, následně pak dne 5. 5. 2011 obžalovaný █ na základě dohody podal k Okresnímu soudu v █ proti žalovaným manželům █ žalobu na vyklizení nemovitosti a dále podal k Městskému úřadu v █ návrh na zrušení údaje o místě trvalého pobytu █ a █ kdy za právní služby spojené s vystěhováním a zrušením trvalého pobytu uhradila █ █ částku celkem 12 000 Kč, konečně pak dne 10. 10. 2011 telefonicky požádal █ o zaslání finanční částky 2 500 Kč za účelem podání žaloby proti manželům █ což █ učinila a částku ze svého bankovního účtu vedeného u ČSOB, a.s., č. █ zaslala na základě požadavku █ na bankovní účet vedený u ČSOB, a.s., č. █ majitelky obžalované █

dále dne 28. 4. 2011 █ na žádost █ svou pohledávku vůči manželům █ ve výši 150 000 Kč smlouvou o postoupení pohledávky bezúplatně převedla na █ který █ jednak uvedl, že na základě plné moci jí nemůže

██████████ ██████████ žádné úkony právní služby nevykonal, a přesto po této požadoval uhrazení částky 7 655 Kč, což ██████████ ██████████ odmítla, poté obžalovaný ██████████ ██████████ výše uvedenou pohledávku vůči ██████████ ██████████ dne 8. 1. 2012 postoupil své matce ██████████ ██████████ narozené ██████████,

8.

v ██████████ okr. ██████████ dne 23. 8. 2011 obžalovaný ██████████ ██████████ převzal od ██████████ ██████████ narozeného ██████████, plnou moc k zastupování ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 11C 128/2011, dále dne 25. 8. 2011 převzal další plnou moc k zastupování ve věci vyživovací povinnosti vůči nezletilému ██████████ ██████████ a dne 27. 8. 2011, jako osoba zastupující podnikající fyzickou osobu ██████████ ██████████ – ██████████ ██████████ uzavřel s ██████████ ██████████ písemnou dohodu o zajištění právních služeb ve věci vyřízení trestního oznámení a věcí s tím spojených, kdy ██████████ ██████████ následně obžalovanému za poskytnuté právní služby uhradil celkem částku 14 500 Kč, přičemž ██████████ ██████████ v zastoupení ██████████ ██████████ vyhotovil dne 25. 8. 2011 dohodu o narovnání ve věci výživného na nezletilého ██████████ ██████████ a neprovdané matky ██████████ ██████████ která však nebyla ze strany ██████████ ██████████ narozené ██████████ ██████████, akceptována, a proto vyhotovil a k Okresnímu soudu v Sokolově ke sp. zn. 13 Nc 126/2011 podal dne 16. 9. 2011 návrh na určení vyživovací povinnosti vůči nezletilému ██████████ ██████████ ve výši 1 000 Kč, návrh na určení styku s nezletilým, návrh na určení povinnosti poskytovat informace ohledně nezletilého a návrh na určení nákladů neprovdané matky, dne 3. 10. 2011 pak k soudu podal v rozporu s předchozí dohodou návrh na určení vyživovací povinnosti k nezletilému ve výši 5 350 Kč,

a dále dne 25. 8. 2011 převzal obžalovaný ██████████ ██████████ od ██████████ ██████████ částku 36 000 Kč, která byla určena pro ██████████ ██████████ v případě jejího přistoupení na shora uvedenou dohodu o narovnání, přičemž ██████████ ██████████ dohodu o narovnání neakceptovala, a obžalovaný ██████████ ██████████ si uvedené finanční prostředky v rozporu s účelem svěřeni ponechal pro svou potřebu a ██████████ ██████████ je i přes jeho opakované urgencye nevrátil, čímž způsobil ██████████ ██████████ narozeného ██████████, škodu ve výši 36 000 Kč,

9.

v ██████████ okr. ██████████ dne 14. 10. 2011 obžalovaný ██████████ ██████████ převzal od ██████████ ██████████ narozené ██████████, plnou moc k zastupování ve všech úkonech a při veškerých jednáních ve věci výchovy a výživy nezletilých dětí, kdy ██████████ ██████████ ██████████ přislíbil, že u soudu provede veškeré potřebné návrhy a úkony, které s věcí budou souviset, a to za úplatu 6 500 Kč, kterou ██████████ ██████████ uhradila ve dvou splátkách, a to dne 3. 10. 2011, kdy proti dokladu ██████████ ██████████ uhradila částku ve výši 3 500 Kč, a dne 14. 11. 2011, kdy proti dokladu k rukám ██████████ ██████████ uhradila částku 3 000 Kč, přičemž obžalovaný ██████████ ██████████ posléze pouze dne 9. 11. 2011 zaslal Okresnímu soudu v Sokolově ke sp. zn. 13 Nc 138/2011 vyjádření odpůrkyně ██████████ ██████████ ve věci nezletilých ██████████ ██████████ a ██████████ ██████████ a dne 15. 11. 2011 zaslal jménem ██████████ ██████████ v téže věci omluvu z jednání,

10.

v ██████████ ██████████ okr. ██████████ v blíže nezjištěné době v listopadu 2011 obžalovaný ██████████ ██████████ za přítomnosti obžalované ██████████ ██████████ přislíbil ██████████ ██████████ narozené ██████████, pomoc při rozvodovém řízení spočívající v sepsání návrhu na rozvod manželství a dohody o vypořádání mezi manželi, to vše za odměnu ve výši 8 000 Kč, vedle odměny pak po ██████████ ██████████ požadoval též úhradu částky 2 000 Kč na soudní poplatky, poté dne 18. 11. 2011 v ██████████ okr. ██████████ ulice ██████████ ██████████ obžalovaný za přítomnosti ██████████ ██████████ která vystupovala jako administrativní pracovnice a zapisovala údaje do notebooku, jednal s ██████████ ██████████ kdy během tohoto jednání ██████████ ██████████ podepsala obžalovaným předloženou listinu označenou jako závazek, podle níž se ██████████ ██████████ jakožto zhotovitel zavázala sepsat pro ██████████ ██████████ dohodu o vypořádání mezi manželi včetně majetkového

vypořádání, která měla být součástí návrhu na rozvod manželství, přičemž poté [REDACTED] [REDACTED] proti pokladnímu dokladu s označením [REDACTED] [REDACTED] jako příjemce uhradila částku 6 000 Kč za údajné administrativní práce, dále uhradila částku 2 000 Kč určenou na nákup kolků, poté dne 19. 11. 2011 [REDACTED] [REDACTED] na základě předchozí telefonické žádosti obžalovaného uhradila další částku 2 000 Kč, kterou obžalovaný odůvodňoval zvýšenými náklady na zakoupení obligatorních kolků, poté se obžalovaný dne **8. 3. 2012** sešel s [REDACTED] [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] kde společně jednali ohledně rozvodového řízení, přičemž obžalovaný si požadavky [REDACTED] [REDACTED] zapisoval do protokolu v záhlaví označeného jeho jménem, dále obžalovaný svým jménem vystavil opětovný příjmový doklad na již uhrazenou částku v celkové výši 10 000 Kč, dne **10. 3. 2012** obžalovaný prostřednictvím své datové schránky zaslal Okresnímu soudu v Chebu Návrh na rozvod manželství [REDACTED] [REDACTED] s připojeným Návrhem na vydání předběžného opatření týkající se zajištění nemovitosti, kdy návrh na rozvod v záhlaví označen jménem obžalovaného obsahoval pouze označení účastníků řízení s uvedením právního zastoupení navrhovatelky obžalovaným [REDACTED] [REDACTED], označení předmětu návrhu a označení důkazů bez vylíčení skutkových okolností a bez připojení důkazů, jakož i bez doložení plné moci obžalovaného k zastupování, kterou však [REDACTED] [REDACTED] obžalovanému nikdy ani neudělila, obžalovaný byl přesto usnesením Okresního soudu v Chebu vyzván k odstranění vad podání, což neučinil, a návrh byl proto usnesením téhož soudu dne 12. 3. 2012 odmítnut, přičemž obžalovaný ve věci neuhradil žádné soudní poplatky, a to přesto, že na jejich úhradu převzal od [REDACTED] [REDACTED] částku ve výši 4 000 Kč, kterou si tak v rozporu s účelem svěřením ponechal pro svou potřebu a [REDACTED] [REDACTED] je nevrátil, dále obžalovaný dne **17. 3. 2012** telefonicky požadoval po [REDACTED] [REDACTED] úhradu finanční částky ve výši 10 000 Kč s tím, že tuto je třeba uhradit proto, aby mohla být zablokována nemovitost ve společném jmění manželů, což však již [REDACTED] [REDACTED] odmítla a požadovanou částku neuhradila, uvedeným jednáním obžalovaný způsobil [REDACTED] [REDACTED] škodu ve výši 4 000 Kč,

11.

v [REDACTED] okr. [REDACTED] dne **28. 11. 2011** obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] převzal od [REDACTED] [REDACTED], narozeného [REDACTED], generální plnou moc ke všem úkonům ve věci trestního řízení vedeného proti [REDACTED] [REDACTED] policejním orgánem Policie ČR, Krajským ředitelstvím policie [REDACTED] [REDACTED], Obvodním oddělením [REDACTED] [REDACTED], a na základě svého zplnomocnění se měl po předchozí dohodě osobně účastnit výslechu [REDACTED] [REDACTED] přičemž k plánovanému úkonu se nedostavil, namísto toho podal dne 29. 11. 2011 u Okresního státního zastupitelství v [REDACTED] svým jménem písemnou omluvu z účasti na výslechu [REDACTED] [REDACTED] s odůvodněním, že se jakožto právní zástupce [REDACTED] [REDACTED] nestačil na výslech řádně připravit, a dále dne **29. 11. 2011** v [REDACTED] okr. [REDACTED] obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] převzal od [REDACTED] [REDACTED], narozené [REDACTED], generální plnou moc ke všem úkonům ve věci trestního řízení vedeného proti [REDACTED] [REDACTED] policejním orgánem Policie ČR, Krajským ředitelstvím policie [REDACTED] [REDACTED], Obvodním oddělením [REDACTED] [REDACTED], a na základě svého zplnomocnění měl po předchozí dohodě [REDACTED] [REDACTED] v trestním řízení zastupovat a zejména se pak účastnit jejího výslechu, přičemž k plánovanému úkonu se nedostavil, namísto toho podal dne 30. 11. 2011 u Okresního státního zastupitelství v [REDACTED] [REDACTED] svým jménem návrh na odnětí a přikázání věci a dále stížnost na postup policie, kdy uvedená podání rovněž dne 8. 12. 2011 osobně doručil Inspekci Policie ČR Ministerstva vnitra, pracoviště [REDACTED] [REDACTED] přičemž [REDACTED] [REDACTED] se s obžalovaným nedohodla na konkrétní odměně a [REDACTED] [REDACTED] za zastupování své osoby obžalovanému uhradil oproti příjmovému pokladnímu dokladu s označením příjemce [REDACTED] [REDACTED] částku ve výši nejméně 2 000 Kč,

12.

v [REDACTED] [REDACTED] okr. [REDACTED] dne **21. 1. 2012** obžalovaný převzal od [REDACTED] [REDACTED], narozené [REDACTED], generální plnou moc ke všem úkonům souvisejícím s podáním

návrhu na povolení oddlužení [redacted] a jejího manžela, dále souvisejícím s následným insolvenčním řízením a rovněž k úkonům souvisejícím s podáním žaloby o zaplacení proti žalované společnosti FL Consult, s.r.o., přičemž zplnomocnění obžalovaného předcházela v přesně nezjištěné době **od počátku prosince 2011** ústní jednání mezi obžalovaným [redacted] a [redacted] jichž se osobně účastnila též [redacted] která při těchto vykonávala administrativní činnost, kdy v rámci těchto předchozích jednání [redacted] oproti příjmovým pokladním dokladům s označením příjemce [redacted] datovaným dny 5. 12. 2011, 7. 12. 2011 a 5. 1. 2012 uhradila částku v celkové výši 12 500 Kč jakožto odměnu za poskytnuté služby, kdy obžalovaný [redacted] poté na základě svého zplnomocnění vyhotovil a posléze [redacted] a jejímu manželovi [redacted] předložil k podpisu výpověď z mandátní smlouvy datovanou dnem 18. 12. 2011 adresovanou společnosti F L Consult s.r.o., dále obžalovaný vyhotovil a předal [redacted] a jejímu manželovi [redacted] návrhy na povolení oddlužení, které byly doručeny ke Krajskému soudu v Plzni dne 26. 1. 2012, smlouvu o postoupení pohledávky vůči společnosti F L Consult s.r.o. ve výši 73 721 Kč, uzavřenou mezi [redacted] a [redacted] jakožto postupiteli a obžalovaným [redacted] jakožto postupníkem, [redacted] a [redacted] pak obžalovaný předal písemné oznámení o postoupení pohledávky dlužníkovi, dále předložil [redacted] k podpisu smlouvu o splátkovém kalendáři ze dne 6. 9. 2009 mezi dlužníkem [redacted] a věřitelem [redacted] v níž [redacted] uznala dluh vůči obžalovanému ve výši 207 000 Kč z titulu neúmyslné škody na majetku, vzniklé dne 6. 3. 2009, kdy v této smlouvě bylo mj. uvedeno, že strany dne 6. 6. 2011 uzavřely smlouvu o půjčce ve výši 207 000 Kč, kdy skutečnosti uvedené ve smlouvě se nezakládaly na pravdě, [redacted] nikdy obžalovanému žádnou majetkovou škodu nezpůsobila a obžalovaný též nikdy [redacted] deklarovanou částku nezapůjčil, neboť [redacted] v době údajného vzniku škody, jakož i v době údajné půjčky obžalovaného neznala,

C)

obžalovaný [redacted] sám

ačkoli nemá vysokoškolské vzdělání v oboru právo a není zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou, a není tedy osobou oprávněnou na území České republiky poskytovat právní služby ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, tak poskytoval právní služby, a to v následujících případech:

1.

v [redacted] okr. [redacted], **blíže nezjištěného dne v měsíci dubnu 2011** od [redacted], **narozeného [redacted]**, převzal plnou moc k zastupování ve věci podání návrhu na povolení oddlužení, který byl dne 14. 4. 2011 podán ke Krajskému soudu v Plzni a na jehož základě bylo vedeno pod sp. zn. KSPL 20 INS 6278/2011 insolvenční řízení dlužníka [redacted] a dne 20. 5. 2011 bylo usnesením tohoto soudu povoleno [redacted] řešení úpadku oddlužením, za což požadoval [redacted] částku 4 500 Kč, kterou mu [redacted] ve dvou splátkách hotově uhradil, dále v [redacted] okr. [redacted] **dne 4. 7. 2011** převzal obžalovaný [redacted] od [redacted] plnou moc k zastupování ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 10C 563/2010 ve věci neuhrazených nákladů za užívání bytové jednotky č. [redacted] v [redacted] ul. [redacted] kdy [redacted] se v této věci k soudnímu jednání dostavil pouze v jednom případě, kdy žádal o odročení jednání, a nic dalšího v této věci nekonal, [redacted] mu v této věci nic neuhradil, dále dne 10. 7. 2011 [redacted] s [redacted] uzavřeli dohodu o poskytování právních služeb na dobu 5 let za úplatu 300 Kč měsíčně po uvedenou dobu v celkové výši 18 000 Kč, kdy na tuto částku [redacted] vyhotovil smlouvu o půjčce ze dne **10. 7. 2011** a smlouvu o splátkovém kalendáři ze dne 10. 7. 2011, kdy však žádnou takovou částku [redacted] od [redacted] nepřevzal a tato fiktivní půjčka měla sloužit toliko k zajištění úhrady právních služeb, přičemž obžalovaný následně [redacted] žádné další právní služby neposkytl, a přesto po [redacted] požadoval uhrazení částky 36 676,48

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.

Kč, což [REDACTED] [REDACTED] neučinil, přičemž předmětnou fiktivní pohledávku obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] dne 8. 1. 2012 postoupil své matce [REDACTED] [REDACTED] narozené [REDACTED],

2.

v [REDACTED] [REDACTED], okr. [REDACTED], dne 11. 11. 2011 na základě předchozí nabídky poskytování právních služeb spočívajících v zastupování u soudu ve věci návrhu na zvýšení výživného převzal obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] od [REDACTED] [REDACTED] narozené [REDACTED], generální plnou moc k jejímu zastupování ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 14P 398/99, kterou následně dne 13. 1. 2012 předložil Okresnímu soudu v Sokolově, poté dne 17. 1. 2012 provedl u Okresního soudu v Sokolově nahlédnutí do spisového materiálu sp. zn. 14P 398/99, z něhož pořídil 2 listy kopie, dále se dne 16. 2. 2012 osobně účastnil jako zástupce [REDACTED] [REDACTED] soudního jednání u Okresního soudu v Sokolově v předmětné věci, kde však na počátku jednání plnou moc k zastupování vypověděl, přičemž za poskytnuté služby nejprve po [REDACTED] [REDACTED] požadoval, aby mu umožnila přenocování ve svém bytě, což [REDACTED] [REDACTED] učinila, avšak i přesto [REDACTED] [REDACTED] poté dne 3. 3. 2012 zaslal e-mailem podání, v němž po [REDACTED] [REDACTED] požadoval úhradu částky ve výši 4 000 Kč, kterou posléze snížil na částku 2 000 Kč, a to za nijak neupřesněné a nedoložené hotové výdaje související s poskytnutím právního zastoupení, kdy úhradu požadované částky se snažil vymoci pohrůzkou soudního vymáhání, přičemž [REDACTED] [REDACTED] částku neuhradila,

3.

v [REDACTED], okr. [REDACTED], dne 15. 3. 2012 obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] převzal od [REDACTED] [REDACTED], narozeného [REDACTED], generální plnou moc k zastupování v trestní věci vedené u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 6T 211/2011 na základě zplnomocnění poté dne 23. 3. 2012 osobně doručil ke Krajskému soudu v Hradci Králové spolu s plnou mocí Návrh na odnětí a přikázání věci jinému soudu, přičemž v návrhu bylo v záhlaví uvedeno „[REDACTED] [REDACTED] právník“ a návrh byl obžalovaným vlastnoručně podepsán, kdy poté byl [REDACTED] [REDACTED] přípisem Krajského soudu v Hradci Králové dne 28. 5. 2012 vyrozuměn, že nemůže [REDACTED] [REDACTED] v trestním řízení zastupovat, i přesto si však nechal dne 20. 6. 2012 od [REDACTED] [REDACTED] podepsat další generální plnou moc pro předmětné trestní řízení a jménem [REDACTED] [REDACTED] pak dne 8. 7. 2012 sepsal podnět k návrhu na kárné potrestání trestního senátu Krajského soudu v Hradci Králové ve věci sp. zn. 12To 63/2012 a stížnost na postup Krajského soudu v Hradci Králové ve věci sp. zn. 12To 62/2012, kdy uvedená podání vedle [REDACTED] [REDACTED] obžalovaný rovněž podepsal,

4.

v [REDACTED], okr. [REDACTED], dne 20. 3. 2012 obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] převzal od [REDACTED] [REDACTED], narozené [REDACTED], generální plnou moc k zastupování ve věci vedené u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 12C 18/2012, týkající se vymáhání pohledávky vůči dlužníku [REDACTED] [REDACTED], kdy [REDACTED] [REDACTED] na základě zplnomocnění přislíbil, že ji bude v řízení zastupovat, soudní řízení pozdrží a její závazek od věřitele vykoupí, přičemž za poskytnuté služby požadoval obžalovaný po [REDACTED] [REDACTED] nepeněžitě plnění spočívající v jeho přepravě osobním motorovým vozidlem [REDACTED] [REDACTED] ze [REDACTED] do [REDACTED] což [REDACTED] [REDACTED] nejméně v jednom případě uskutečnila, dále pak obžalovaný po [REDACTED] [REDACTED] požadoval podepsání dvou smluv o dílo datovaných ke dni 4. 7. 2011 a ke dni 7. 7. 2011, jejichž předmětem měla být přeprava obžalovaného z [REDACTED] do [REDACTED] za celkovou částku 10 000 Kč, přičemž [REDACTED] [REDACTED] tyto přepravy pro obžalovaného nikdy neuskutečnila,

5.

v [REDACTED], okr. [REDACTED], dne 25. 4. 2012 obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] převzal od [REDACTED] [REDACTED], narozeného [REDACTED] [REDACTED], generální plnou moc k zastupování [REDACTED] [REDACTED]

v insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice pod sp. zn. KSPA 48INS 9217/2012, a dále k zastupování [REDAKCE] [REDAKCE] před policejním orgánem Policie ČR, Krajským ředitelstvím policie [REDAKCE] [REDAKCE] kdy zplnomocnění předcházela dohoda obžalovaného s [REDAKCE] [REDAKCE] o tom, že obžalovaný za úplatu 5 000 Kč podá návrh na povolení oddlužení [REDAKCE] [REDAKCE] což učinil a návrh dne 17. 4. 2012 doručil Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, na základě toho pak [REDAKCE] [REDAKCE] k zajištění úhrady za právní služby podepsal směnku vlastní ze dne 25. 4. 2012 na částku ve výši 5 000 Kč na řad obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE], kterou částečně uhradil dne 25. 4. 2012 částkou 1 000 Kč a dne 28. 4. 2012 částkou 595 Kč, dále dne 26. 4. 2012 obžalovaný uvedenému soudu osobně doručil doplnění návrhu na povolení oddlužení včetně plné moci ze dne 25. 4. 2012, dne 1. 8. 2012 následně obžalovaný prostřednictvím své datové schránky zaslal Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice podání označené jako výslovné zpětvzetí, které bylo označeno doložkou „[REDAKCE] [REDAKCE], Právník“,

6.

na blíže nezjištěném místě v České republice v **blíže nezjištěné době v květnu 2012** obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] přislíbil [REDAKCE] [REDAKCE], **narozeného [REDAKCE]**, poskytnutí pomoci v souvislosti s insolvenčním řízením, na základě toho posléze za [REDAKCE] [REDAKCE] vyplnil formulář návrhu na povolení oddlužení, který [REDAKCE] [REDAKCE] dne 18. 5. 2012 podal k Městskému soudu v Praze, kdy insolvenční návrh dlužníka byl téhož dne Městským soudem v Praze odmítnut a dlužník byl vyzván, aby návrh doplnil o rozhodné skutečnosti, kdy za poskytnuté služby obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] po [REDAKCE] [REDAKCE] požadoval finanční odměnu ve výši 5 000 Kč, kterou však [REDAKCE] [REDAKCE] dosud neuhradil,

D)

obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] sám

1.

v [REDAKCE] okr. týž, v přesně nezjištěné době **od 10. 5. 2011 do 15. 5. 2011** s předchozím úmyslem opatřit pro sebe neoprávněný finanční prospěch převzal od poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE], **narozeného [REDAKCE]**, finanční hotovost ve výši 10 500 Kč jako náhradu za platby ve výši 9 500 Kč, které měl obžalovaný na základě předchozí ústní dohody s poškozeným předtím uhradit bezhotovostním bankovním převodem z bankovního účtu č. [REDAKCE] majitelky [REDAKCE] [REDAKCE], přičemž náhradu za údajné platby ze strany poškozeného si obžalovaný dne 9. 5. 2011 zajistil směnkou vlastní datovanou dnem 9. 5. 2011 znějící na částku 10 724 Kč, kterou poškozený podepsal, kdy v době převzetí finanční hotovosti od poškozeného obžalovaný vědomě zamlčel, že platby v dohodnutém rozsahu nebyly z jeho strany uskutečněny, když dne 13. 5. 2011 obžalovaný ve prospěch poškozeného učinil pouze tři platby v celkové výši 4 539 Kč, čímž poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] způsobil majetkovou škodu ve výši 5 961 Kč,

2.

v [REDAKCE], okr. [REDAKCE], dne **17. 5. 2012** s předchozím úmyslem opatřit pro sebe neoprávněný finanční prospěch nejprve v zástupci společnosti [REDAKCE] s.r.o., [REDAKCE] [REDAKCE] vzbudil zdání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, tak jakožto postupitel uzavřel se společností [REDAKCE] s.r.o., na straně postupníka smlouvu o postoupení pohledávky za dlužníky [REDAKCE] [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a [REDAKCE] [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], v celkové výši 273 204,11 Kč, která byla přihlášena do insolvenčního řízení vedeného proti dlužníkům u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. KSPL 20 INS 9579/2011, v němž byla insolvenčním správcem v plné výši co do důvodu i výše uznána, téhož dne se zástupcem společnosti [REDAKCE] s.r.o., podepsal též návrh na záměnu účastníků řízení, kdy za postoupení pohledávky dále téhož dne obdržel od společnosti [REDAKCE] s.r.o., úplatu ve výši 20 000 Kč, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že si byl od počátku vědom toho, že předmětná pohledávka

je zatížena exekučním příkazem Exekutorského úřadu [REDAKCE] ze dne 15. 12. 2011 č. j. 029EX 241/10 – 18, který byl obžalovanému doručen do vlastních rukou prostřednictvím datové schránky již dne 18. 1. 2012, kdy v exekučním příkazu byl obžalovaný seznámen s tím, že je mu jakožto povinnému zakázáno, aby se svou peněžitou pohledávkou jakkoli nakládal, kdy tuto skutečnost společnosti [REDAKCE] s.r.o., vědomě zatajil a uvedl ji tím v omyl, čímž poškozené společnosti [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], způsobil majetkovou škodu ve výši 20 000 Kč,

3.

v [REDAKCE], okr. [REDAKCE], dne 17. 5. 2012 s předchozím úmyslem opatřit pro sebe neoprávněný finanční prospěch poté, co v zástupci společnosti [REDAKCE] s.r.o., [REDAKCE] vzbudil zdání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, tak jakožto postupitel uzavřel se společností [REDAKCE] s.r.o., na straně postupníka smlouvu o postoupení pohledávky za dlužníkem [REDAKCE] [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], v celkové výši 90 000 Kč z titulu smlouvy o půjčce, která byla přihlášena do insolvenčního řízení vedeného proti dlužníku u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. KSPL 20 INS 13481/2011, v němž byla insolvenčním správcem v plné výši co do důvodu i výše uznána, téhož dne se zástupcem společnosti [REDAKCE] s.r.o., podepsal též návrh na záměnu účastníků řízení, kdy za postoupení pohledávky dále téhož dne obdržel od společnosti [REDAKCE] s.r.o., úplatu ve výši 9 000 Kč, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že si byl od počátku vědom toho, že předmětná pohledávka je zatížena exekučním příkazem Exekutorského úřadu [REDAKCE] ze dne 15. 12. 2011 č. j. 29EX 241/10 – 17, který byl obžalovanému doručen do vlastních rukou prostřednictvím datové schránky již dne 30. 1. 2012, kdy v exekučním příkazu byl obžalovaný seznámen s tím, že je mu jakožto povinnému zakázáno, aby se svou peněžitou pohledávkou jakkoli nakládal, kdy tuto skutečnost společnosti [REDAKCE] s.r.o., vědomě zatajil a uvedl ji tím v omyl, čímž poškozené společnosti [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], způsobil majetkovou škodu ve výši 9 000 Kč,

4.

v [REDAKCE], okr. [REDAKCE], dne 17. 5. 2012 s předchozím úmyslem opatřit pro sebe neoprávněný finanční prospěch poté, co v zástupci společnosti [REDAKCE] s.r.o., [REDAKCE] vzbudil zdání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, tak jakožto postupitel uzavřel se společností [REDAKCE] s.r.o., na straně postupníka smlouvu o postoupení pohledávky za dlužníkem [REDAKCE] [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], z titulu smlouvy o půjčce ze dne 19. 7. 2010, která byla přihlášena do insolvenčního řízení vedeného proti dlužníku u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. KSPL 27 INS 22468/2011, v němž byla insolvenčním správcem co do důvodu i výše uznána ve výši 593 889 Kč, téhož dne se zástupcem společnosti [REDAKCE] s.r.o., podepsal též návrh na záměnu účastníků řízení, kdy za postoupení pohledávky dále téhož dne obdržel od společnosti [REDAKCE] s.r.o., úplatu ve výši 36 000 Kč, uvedeného jednání se dopustil přesto, že si byl od počátku vědom toho, že předmětná pohledávka je zatížena soudem nařízenou exekucí, o čemž byl spraven přinejmenším poté, co mu bylo prostřednictvím datové schránky do vlastních rukou dne 9. 3. 2012 doručeno usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 9. 3. 2010 č. j. 16 EXE 25298/2010 – 15 o nařízení exekuce, kdy v usnesení byl obžalovaný seznámen s tím, že od doručení usnesení nesmí jakkoli nakládat se svým majetkem a právní úkon, kterým by tuto povinnost porušil, je neplatný, kdy tuto skutečnost společnosti [REDAKCE] s.r.o., vědomě zatajil a uvedl ji tím v omyl, čímž poškozené společnosti [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], způsobil majetkovou škodu ve výši 36 000 Kč.

2. Toto jednání obžalovaného okresní soud **právně kvalifikoval** takto:

Jednání ad. A) pod body 1. – 8., ad. B) pod body 1. – 4. jako pokračující přečin neoprávněného podnikání dle § 251 odst. 1 trestního zákoníku, **ad. B) pod body 5. – 12.** jako

pokračující přečin neoprávněného podnikání dle § 251 odst. 1 trestního zákoníku, **ad. B) pod bodem 6. též** jako přečin podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku a přečin vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, **ad. B) pod body 4., 8., 10. též** jako pokračující přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku, **ad. B) pod bodem 10. též** jako přečin podvodu dle § 209 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, **ad. C) pod body 1. – 6.** jako pokračující přečin neoprávněného podnikání dle § 251 odst. 1 trestního zákoníku, **ad. D) pod body 1. – 4.** jako pokračující přečin podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, **pod body 2. – 4.** jako pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

3. Za to byl obžalovanému uložen podle § 233 odst. 2 trestního zákoníku (i za sbíhající se trestnou činnost) za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř let. Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb po 500 Kč, tj. celkem 50 000 Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku mu byl pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců. Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bylo obžalovanému povoleno splácení peněžitého trestu v pravidelných měsíčních splátkách, a to v jedenácti po 4 000 Kč a jedné po 6 000 Kč splatných vždy ke každému 25. dni v měsíci. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 1. 4. 2014 sp. zn. 22 T 146/2012 ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 6. 2014 sp. zn. 13 To 240/2014, jakož i všechna další rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to 1 ks osobní počítač zn. ATCOMPUTERS, výr. číslo [REDAKCE], bez krytu včetně hardisku [REDAKCE] - prot. o DP pol. 41; 1 ks flashdisku s nápisem Cheque déjeuner, kombinace kov-guma oranžové barvy, vyklápěcí - prot. o odnětí věci ze dne 4. 5. 2013; 1 ks flashdisku s nápisem Kingston, DT Mini Fun 8 GB, červenočerné barvy - prot. o odnětí věci ze dne 4. 5. 2013; 1 ks flashdisku s nápisem TRANSCEND 32 GB, bílé barvy - prot. o odnětí věci ze dne 4. 5. 2013; 1 ks paměťové karty MICRO SD 2 GB v USB adapteru červené barvy - prot. o odnětí věci ze dne 4. 5. 2013; kdy tyto shora uvedené věci jsou zajištěny ve skladu věcí doličných PČR Územní odbor [REDAKCE] a evidovány v knize zajištěných věcí pod č. [REDAKCE] pol. 2-6.

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku mu byl uložen trest propadnutí věci, a to:

- směnka vlastní ze dne 25. 4. 2012 na částku 5 000 Kč od [REDAKCE] pro [REDAKCE] - orig. - 1 l.,
- směnka vlastní ze dne 19. 12. 2011 na částku 3 800 Kč od [REDAKCE] pro [REDAKCE] - orig. - 1 l.,
- směnka vlastní ze dne 19. 7. 2011 na částku 540 000 Kč od [REDAKCE] pro [REDAKCE] - kopie - 1 l.,
- 9x směnka vlastní ze dne 20. 3. 2011 na částku 15 000 Kč od [REDAKCE] [REDAKCE] - orig. - 9 l.,
- směnka vlastní ze dne 21. 11. 2011 na částku 7 000 Kč od [REDAKCE] pro [REDAKCE] - orig. - 1 l.,
- směnka vlastní ze dne 6. 7. 2011 od [REDAKCE] na částku 8 700 Kč - orig. - 1 l.,
- směnka vlastní ze dne 8. 9. 2011 na částku 67 680 Kč od [REDAKCE] [REDAKCE] na řad [REDAKCE] [REDAKCE] - orig. - 1 l.,
- 10x směnka vlastní ze dne 10. 7. 2011 na částku 1 500 Kč se splatností dne 15. 12. 2011, na částku 1 800 Kč se splatností dne 15. 6. 2012, 15. 12. 2012, 15. 6. 2013, 15. 12. 2013, 15. 6. 2014,

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.

15. 12. 2014, 15. 6. 2015, 15. 12. 2015, ze dne 15. 7. 2016 na částku 2 100 Kč od výstavce [REDACTED] na řad [REDACTED] - orig. - 10 l.,
- 6x směnka vlastní ze dne 15. 9. 2011 na částku 13 500 Kč se splatností dne 15. 12. 2011, 15. 3. 2012, 15. 6. 2012, 15. 9. 2012, 15. 12. 2012 a 15. 3. 2013 od výstavce [REDACTED] na řad [REDACTED] - orig. - 6 l.,
- směnka vlastní ze dne 8. 9. 2011 na částku 67 680 Kč od [REDACTED] na řad [REDACTED] - kopie - 1 l.,
- 2x směnka vlastní ze dne 12. 11. 2010 na částku 48 600 Kč od výstavce [REDACTED] - orig. - 1 l. + kopie - 1 l.,
- směnka vlastní ze dne 8. 9. 2011 na částku 50 000 Kč od [REDACTED] na řad [REDACTED] - orig. - 1 l.,
- směnka vlastní ze dne 22. 6. 2011 splatná dne 13. 11. 2011 na částku 18 500 Kč od [REDACTED] - orig. - 1 l.

Podle § 71 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to finanční částka ve výši 81 961,27 Kč deponovaná na účtu Krajského ředitelství policie [REDACTED] kraje č. [REDACTED] pro variabilní symbol [REDACTED]

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán k povinnosti nahradit poškozeným způsobenou škodu, a to [REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], finanční částku ve výši 136 000 Kč, [REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], okr. [REDACTED], finanční částku ve výši 36 000 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození [REDACTED], narozený [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], okr. [REDACTED], [REDACTED], narozená [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], okr. [REDACTED], [REDACTED], narozená [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občansko-právních. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškození [REDACTED] a [REDACTED] odkázáni se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Rozsudek okresního soudu obsahuje dále i část zprošťující, proti níž ovšem žádná z oprávněných osob odvolání nepodala a krajský soud tak neměl důvodu se touto částí blíže zabývat. Proto je možno v podrobnostech odkázat na příslušnou část výroku i následně odůvodnění napadeného rozsudku.
5. Proti rozsudku soudu prvního stupně, tedy jeho odsuzující části, obžalovaný [REDACTED] podal v zákonné lhůtě odvolání a odůvodnil je prostřednictvím svého dřívějšího obhájce (dále viz níže). Odvolání zaměřil proti výroku o vině i trestu a písemně je odůvodnil tím, že dle okresního soudu obžalovaný, aniž by splňoval předpoklady odbornosti podle zákona o advokacii, poskytoval systematicky v období od února 2010 až do května 2012 celkem ve 26 případech různé právní služby a také převzal obhajobu ve dvou případech a činil tak za úplatu či ve formě směnek. Toto činil pod záštitou živnosti paní [REDACTED] k provozování administrativní činnosti. Okresní soud uzavřel, že na poskytování právních služeb nelze získat živnostenské oprávnění a pokud jde o činnost obecného zmocněnce ve smyslu § 27 o.s.ř., je připuštěna pouze ojedinele a nevýdělečně. Námitku obhajoby, že poskytování právních služeb by mohlo být posuzováno jako tzv. vinklaření spadající do přestupkového řízení dle novely zákona o advokacii, soud odmítl, neboť příslušná novela nabyla účinnosti až dne 1. 9. 2017 a s ohledem na rozsah posuzované trestné činnosti, která se stala odrazovým můstkem pro páchaní další mnohem závažnější trestné činnosti, nelze pohlížet na jednání obžalovaného jako poskytovatele právních služeb jako méně společensky škodlivé, které by bylo možno posoudit podle jiného právního předpisu.
6. Obhajoba nesouhlasí s právním hodnocením jednání obžalovaného, které okresní soud kvalifikoval jako přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 trestního zákoníku.

Obžalovaný dále odkázal na příslušný článek Ústavy pojednávající o tom, že každý občan může činit vše, co není zákonem zakázáno, a nikdy nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Připomněl dále právní úpravu tzv. obecného zmocněnce, jakož i zastoupení poškozeného či zúčastněné osoby tzv. zmocněncem v trestním řízení, obdobně i v řízení dle správního řádu.

7. Státní zástupce v obžalobě vinil obžalovaného z toho, že se dopouštěl žalovaného jednání, přestože neměl vysokoškolské vzdělání v oboru právo a nebyl zapsán v seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou. Proto jeho jednání mělo naplnit skutkovou podstatu přečinu nedovoleného podnikání. S tímto právním názorem se ztotožnil i nalézací soud, ovšem s takovým postupem souhlasit nelze. Je třeba totiž rozlišovat tzv. výkon advokacie a poskytování právních služeb. V této souvislosti bylo připomenuto usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2011 sp. zn. 5 Tdo 2009/2011 (správně zřejmě 5 Tdo 209/2011), které pojednává o neoprávněnosti poskytování právních služeb v rámci konkrétního dovoleného předmětu podnikání či živnosti, případně mimo ni. Nejvyšší soud svým usnesením vyslovuje právní názor, kterým de facto provádí výklad § 2 zákona o advokacii tak, že poskytování právních služeb v rámci dovolené živnosti není v kolizi s výkonem advokacie. Okresní soud se proto dopustil pochybení, pokud jednání obžalovaného kvalifikoval jako protiprávní jednání. Z dokazování nevyplývalo, že by kauzy, v nichž obžalovaný vystupoval jako obecný zmocněnec, byly jakkoliv z hlediska zákonnosti zpochybnovány.
8. Pokud obžalovaný činil porady a sepisoval listiny v rámci povolené živnosti poskytování služeb v administrativě, činil tak v rámci dovolené podnikatelské činnosti paní [REDAKCE] a v souladu s již zmíněným usnesením Nejvyššího soudu. Uznání viny obžalovaného stíhanou trestnou činností tedy nemá oporu v zákoně.
9. Odstranění jakýchkoliv pochybností v oblasti oprávněnosti poskytování právních služeb mimo advokacii přinesla novela zákona o advokacii, která posouvá řešení problematiky neoprávněnosti poskytování právních služeb. Kvalifikuje tzv. vinklaření, tj. nedovolené poskytování právních služeb, jako přestupek, za který je možno uložit pokutu až do výše 200 000 Kč. Řízení o tomto přestupku je oprávněno vést Ministerstvo spravedlnosti ČR.
10. V souvislosti s poskytováním právních služeb pak byl obžalovaný uznán vinným i přečiny podvodu a zpronevěry, jejich spáchání však od počátku popírá s tím, že po stránce důkazní vše skončilo tzv. tvrzením proti tvrzení. Obžalovaný jako pracovník shora jmenované přijímal finanční prostředky, vystavoval o tom účetní doklady a ty jsou součástí účetnictví paní [REDAKCE]. Aby obžalovaný vyvrátil tvrzení obžaloby o podvodu a zpronevěře, navrhoval provést jako důkaz účetnictví jmenované, neboť jedině tak může doložit, jak bylo naloženo s finančními prostředky klientů, především poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE]. V tomto účetnictví by se měly nacházet účetní doklady prokazující vrácení finančních prostředků poslední jmenovaným poškozeným. Soud se dále dopustil pochybení, pokud vyslovil propadnutí (vedle výpočetní techniky) i směnek, neboť nepřihlédl k charakteru směnky, její abstraktnosti jako cenného papíru.
11. Navrhl proto, aby Krajský soud v Plzni napadený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.
12. **Státní zástupce** intervenující ve veřejném zasedání u odvolacího soudu považoval napadený rozsudek za správný a zákonný a navrhl proto zamítnout odvolání obžalovaného postupem podle § 256 trestního řádu.
13. **Krajský soud v Plzni** přezkoumal z podnětu odvolání obžalovaného postupem podle § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž odvolatel brojil, v daném případě tedy výroku o vině v jeho odsuzující části a dále výroky o trestu a náhradě škody. Přezkoumal zároveň řízení, které jim předcházelo. Měl přitom na zřeteli výhrady a námítky vznášené odvolateli v podaných odvoláních. K vadám, které nebyly odvolateli vytýkány, přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroků odvoláním napadených. Krajský soud poté dospěl k následujícím

závěrům.

14. Předně je nutno připomenout, že obžalovaný se i přes řádné vyrozumění nedostavil k veřejnému zasedání nařízenému na 29. 8. 2018. Veřejné zasedání mělo probíhat již v termínu dřívějším, nicméně krátce předtím se obžalovaný omluvil ze zdravotních důvodů, zároveň vyvstala nutnost řešit otázku jeho obhajoby v dané věci. Ačkoliv obžalovaný slíboval a byl na to také soudem upozorněn, že je třeba řádně doložit jeho omluvu neúčasti v předchozím veřejném zasedání, do 29. 8. 2018, obžalovaný žádnou omluvu (lékařskou zprávu) nedoložil a neúčast při veřejném zasedání dne 29. 8. 2018 neomluvil. Proto bylo veřejné zasedání konáno v jeho nepřítomnosti za přítomnosti nově ustanovené obhájkyne. Ačkoliv obžalovaný v době dřívější zdůrazňoval, že v podstatě jediným, kdo je schopen ho v této věci obhajovat, je obhájce JUDr. ██████████ ██████████, který také v dřívějších fázích trestního řízení obžalovaného obhajoval, přesto i proti němu obžalovaný následně vznesl výhrady a k nim se poté připojil i jmenovaný obhájce. Krajský soud za této situace postupoval podle § 40 trestního řádu a obhájce JUDr. ██████████ ██████████ zprostil povinnosti obhajování obžalovaného, kterému zároveň ustanovil obhájce jiného. Další termín veřejného zasedání byl poté posunut o cca jeden měsíc za účelem možnosti seznámení nově ustanoveného obhájce se spisovým materiálem včetně případného kontaktu s obžalovaným za účelem výkonu jeho obhajoby. V tomto směru tedy podle názoru odvolacího soudu bylo zachováno právo obžalovaného na spravedlivý proces i na obhajobu.
15. Pokud jde o řízení předcházející vyhlášení napadeného rozsudku, neshledal krajský soud v postupu soudu prvního stupně podstatné vady řízení předpokládané ustanovením § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, pro které by bylo nutno napadený rozsudek rušit. Takové vady ostatně odvolatel ani nevytýkal. Dokazování bylo provedeno v rozsahu nezbytném pro zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu. Krajský soud zamítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování o vyžádání dokladů z účetnictví ██████████ ██████████. K otázce, která měla být podle obžalovaného tímto postupem zjištěna, byly provedeny přímé důkazy, zejména výslechy svědků ██████████ a ██████████, případně dalších poškozených, a vzhledem k tomu, že především soud prvního stupně a ostatně i soud odvolací neshledaly žádné důvody, proč těmto výpovědím nevěřit, nebylo nutno zmíněnou skutečnost prokazovat dalšími důkazy. Provedené dokazování pak okresní soud vyhodnotil postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy jednotlivě v souhru a na základě svého vnitřního přesvědčení. Poté dospěl ke skutkovým zjištěním vyjádřeným ve výroku napadeného rozhodnutí, která obžalovaný ostatně ani s výjimkou shora uvedeného nespornuje. Navíc je možno připomenout ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu, dle něhož je odvolací soud vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně, pokud znovu či nově dokazování neprovádí. Taková situace nastala právě v nyní posuzované věci před odvolacím soudem, který doplnil dokazování pouze o aktuální osobní výkazy obžalovaného. Právní kvalifikaci užitou okresním soudem na stíhané jednání obžalovaného považuje krajský soud rovněž za v souladu se zákonem. Okresní soud vysvětlil, jakými úvahami se řídil, a ty nepostrádají pravidel formální logiky. Jeho rozhodnutí koresponduje ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu a krajský soud proto na ně pro stručnost odkazuje s tím, že pozornost bude dále věnována konkrétním námitkám vzneseným obžalovaným v podaném odvolání.
16. Z odvolání obžalovaného zdůvodněného jeho obhájcem vyplývá, že obžalovaný nespornuje skutková zjištění týkající se právní kvalifikace užitá soudem prvního stupně jako přečinu neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 trestního zákoníku, jak je okresním soudem popsáno pod body A a B či C. Krajský soud považuje skutková zjištění vyjádřená pod těmito body výroku napadeného rozsudku za správná a souhlasí se zdůvodněním rozhodnutí okresního soudu prezentovaným v odůvodnění napadeného rozsudku. Zásadní výhradou obžalovaného bylo, že poskytování právních služeb obžalovaným by bylo možno posuzovat jako tzv. vinklaření spadající do přestupkového řízení dle novely zákona o advokacii. V souvislosti s tím obžalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2011 sp. zn. 5 Tdo 2009/2011 (krajský soud opět připomíná, že správná spisová značka je 5 Tdo 209/2011) s tím, že Nejvyšší soud svým

usnesením vyslovuje právní názor, kterým de facto provádí výklad § 2 zákona o advokacii tak, že poskytování právních služeb v rámci dovolené živnosti není v kolizi s výkonem advokacie.

17. V tomto rozhodnutí Nejvyššího soudu se uvádí, že výkon advokacie je poskytování právních služeb ve smyslu § 1, odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii ve znění pozdějších předpisů, advokátem, tj. osobou právnický vzdělanou, zvláště kvalifikovanou, která je zapsána v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. Je-li v rozporu s tímto ustanovením prováděn jinou osobou ve větším rozsahu, naplňuje znaky trestného činu neoprávněného podnikání podle § 118 odst. 1 trestního zákona nebo po 1. 1. 2010 trestného činu neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 trestního zákoníku. Zároveň se uvádí, že výkon advokacie nelze ztotožňovat s poskytováním právních služeb, které zahrnutí právní pomoc, právní porady, sepisování listin, činnosti spojené s vyúčtováním služeb a podobně, neboť tyto jsou oprávněny poskytovat i jiné osoby, například notáři, soudní exekutoři, patentoví zástupci, daňoví poradci a také další osoby, jimž zvláštní zákon svěřuje oprávnění poskytovat právní služby (srovnej § 2 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Z tohoto vyplývá, že poskytování právních služeb je odlišným pojmem od výkonu advokacie, tj. právní služby jsou oprávněny poskytovat i osoby jiné, nicméně je třeba zdůraznit, **že se jedná o osoby, jimž zvláštní zákon svěřuje oprávnění poskytovat právní služby.** Tou jistě nebyl obžalovaný ■■■■■. Významným je nejen rozsah jednání kladeného obžalovanému za vinu, ale i to, na co správně poukazuje okresní soud, tj. že takové jednání bylo jakýmsi „odrazovým můstkem“ pro páchaní další trestné činnosti, pro kterou byl rovněž obžalovaný uznán vinným napadeným rozsudkem. Bez významu nemůže zůstat ani tvrzení původně spoluobžalované ■■■■■, která uvedla, že si z popudu obžalovaného zřídila živnostenskou oprávnění k výkonu administrativní činnosti a v souvislosti s tím byla ujišťována obžalovaným, že on může poskytovat právní poradenství, a ona mu v tomto smyslu poskytla součinnost dle jeho požadavku. Sama zdůraznila, že obžalovaný při různých jednání vystupoval jako právník s tím, že je schopen a oprávněn právní poradenství poskytovat. To vše jsou momenty, které nedovolují postupovat jinak než jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako jednání trestné, na které nedopadá možnost uplatnění zásady subsidiarity trestní represe, jejímž smyslem je, aby stát uplatňoval prostředky trestního práva zdrženlivě, tedy především tam, kde jiné právní prostředky selhávají nebo nejsou efektivní (viz zmíněné rozhodnutí Nejvyššího soudu). Pokud se obžalovaný odvolával na výše označené rozhodnutí Nejvyššího soudu, připomíná krajský soud další jeho rozhodnutí sp. zn. 5 Tdo 1406/2014, které muselo být rovněž bráno v úvahu při posuzování trestnosti jednání obžalovaného, tedy zejména to, zda takové jednání bylo prováděno ve větším rozsahu. Podle zmíněného rozhodnutí se při posuzování, zda pachatel neoprávněně podnikal ve větším rozsahu, zvažuje, zda šlo o činnost srovnatelnou s výkonem zaměstnání provozovanou s cílem získat trvalý zdroj finančních příjmů, přičemž není rozhodující, jak vysokého zisku pachatel fakticky dosáhl. Jinak řečeno, musí jí to soustavnou činnost provozovanou takřka „po živnostensku“. Po subjektivní stránce musí být ve vztahu k neoprávněnému podnikání prokázán úmysl, který musí zahrnovat i naplnění znaku neoprávněně, který je v popisu skutkové podstaty výslovně vyjádřen. Krajský soud má za to, že zmíněné rozhodnutí a úvahy zde uvedené jednoznačně dopadají na jednání obžalovaného a ten svým jednáním naplnil všechny znaky zmiňované shora. Je totiž navíc zřejmé, že obžalovaný účastníkům jednotlivých řízení poskytoval právní pomoc nejen nahlížením do spisu, konzultacemi a podobně, ale přímo i tím, že je zastupoval a prováděl jejich jménem jednotlivé úkony vůči soudům, tedy jednal tak, jak je oprávněn jednat advokát a nikoliv obžalovaný. Obžalovaného nemůže vyvinut ani zjištění, že tyto služby poskytoval v rámci živnostenského oprávnění spoluobžalované ■■■■■. Předmět živnostenského oprávnění této obžalované jistě nemohl pokrýt jednání, kterého se dopustil obžalovaný. Do takového jednání, resp. živnostenského oprávnění jistě nespádají úkony právní pomoci spočívající v zastupování účastníků jednotlivých řízení a jejich druhů. Zřejmé je i to, že obžalovaný poskytoval právní služby s motivací zisku a dokonce i páchaním trestné činnosti, jak je zřejmé z dalších bodů výroku o vině napadeného rozsudku. I krajský soud tedy dovozuje, že ze strany obžalovaného šlo o soustavnou činnost provozovanou s cílem získat trvalejší zdroj finančních příjmů, o činnost, která byla srovnatelná

s výkonem zaměstnání, tedy šlo o činnost provozovanou tzv. živnostenským způsobem. Za této situace není důvodu pochybovat ani o formě zavinění obžalovaného na jednání, pro které byl uznán vinným. Za dané situace se tak v žádném případě nemůže jednat o tzv. vinklaření, tj. nedovolené poskytování právních služeb, které by bylo možno posuzovat jako přestupek ve smyslu argumentace obžalovaného prezentované v podaném odvolání.

18. Pokud jde o další jednání obžalovaného kvalifikované okresním soudem jako přečiny podvodu a zpronevěry, zdůraznil obžalovaný, že takové jednání od počátku popírá a po stránce důkazní vše skončilo „tvrzením proti tvrzení“. V této souvislosti je však nutno připomenout, že za účelem objasnění i tohoto jednání obžalovaného provedl okresní soud důkazy, které odpovídajícím způsobem vyhodnotil, a zásadními byly vedle výpovědi obžalovaného i výpovědi zejména svědků ■■■■■ a ■■■■■. Tito svědci byli okresním soudem vyslechnuti opakovaně po řádném poučení a soud prvního stupně jako soud nalézací měl vytvořeny ty nejlepší podmínky pro hodnocení zejména specifické věrohodnosti. Oba svědci dosud nebyli soudně trestáni (na rozdíl od obžalovaného, jehož obecná věrohodnost je tímto zjištěním snižována), navíc v souladu i s opatřeními a provedenými důkazy listinnými vypověděli, že jim žádné peníze vráceny nebyly. Okresní soud neměl o věrohodnosti jejich výpovědích nejmenších pochybností a stejný názor sdílí i krajský soud. Za této situace nebylo jakéhokoliv důvodu vyhovět obžalovanému v návrhu na doplnění dokazování o vyžádání účetnictví firmy tehdy spoluobžalované ■■■■■. Pokud soud prvního stupně přesvědčivě vysvětlil, z jakých důvodů uvěřil právě výpovědím svědků ■■■■■ a ■■■■■ a na základě jakých úvah rozhodl o vině obžalovaného i touto trestnou činností, lze pak jen vyzdvihnout ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu, dle něhož je odvolací soud vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně, pokud znovu či nově dokazování neprovádí. To, že se okresní soud ocitl co do důkazní situace v pozici „tvrzení proti tvrzení“, neznamená, že musí rozhodnout ve prospěch obžalovaného ve smyslu zásady „*in dubio pro reo*“. Tak by tomu bylo, pokud by v dané věci existovalo více možných verzí a variant a nebylo by možno bez důvodných pochybností rozhodnout, která z nich je pravdivá. Taková situace však nenastala z výše uvedených důvodů.
19. Lze tedy uzavřít, že ve všech případech odsuzující části napadeného rozsudku považuje Krajský soud v Plzni zde popisovaná skutková zjištění okresního soudu za správná a za správnou považuje i právní kvalifikaci užitou na jednání obžalovaného. V podrobnostech je pak možno odkázat na napadený rozsudek, s jehož obsahem se krajský soud ztotožnil.
20. Stejná situace pak nastala, i pokud jde o výrok o druhu a výměře uloženého trestu. Okresní soud správně uzavřel, že bylo nutno obžalovanému uložit souhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku podle trestní sazby stanovené na trestný čin nejpřísněji trestný včetně sbíhající se trestné činnosti. Takovým byl nepochybně zločin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 trestního zákoníku, za který je možno uložit trest odnětí svobody v rozmezí tři roky až osm let. Bylo nutno tak vzít v úvahu všechny okolnosti nejen nyní projednávané, ale i sbíhající se trestné činnosti včetně té, pro kterou byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 1. 4. 2014 sp. zn. 22 T 146/2012 ve znění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 6. 2014 sp. zn. 13 To 240/2014 a věci, v nichž bylo upouštěno od uložení souhrnného trestu ve vztahu k věci posledně označené. V ní byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř let, který však již vykonal. Protože dalšími rozhodnutími (viz opis rejstříku trestů a přílohové spisy) bylo upouštěno od uložení souhrnného trestu ve vztahu k rozhodnutí ve věci Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 22 T 146/2012, správným by tedy bylo, aby v rámci uložení souhrnného trestu byl zrušen nejen výrok o trestu ve zmíněné trestní věci, ale i výroky o upuštění od souhrnných trestů v dalších trestních věcech. Vzhledem k tomu, že postupem podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byla zrušena i všechna další rozhodnutí obsahově na zrušený výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, lze mít za to, že k takovému postupu došlo, resp. jen z důvodů výše zmíněných nebylo podle krajského soudu nutno porušit rozsudek okresního soudu ve výroku o

trestu a znovu v dané věci rozhodovat.

21. Při ukládání souhrnného trestu bylo nutno uložit trest přísnější než trest uložený rozhodnutím dřívějším (§ 43 odst. 2 trestního zákoníku). To okresní soud také učinil vzhledem k tomu, že obžalovanému uložil i přiměřený peněžitý trest spolu se stanovením náhradního trestu pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán (zároveň obžalovanému povolil jeho splácení), dále obžalovanému uložil i trest propadnutí věci a dále i zajištěné částky 81 961,27 Kč deponované na příslušném účtu policie. Pokud jde o uložený peněžitý trest, okresní soud rozhodoval v době, kdy se oproti době předchozí změnila majetková poměra obžalovaného. Krajskému soudu neuniklo, že obžalovanému byl dříve přiznán nárok na obhajobu za sníženou odměnu, nicméně od té doby se situace obžalovaného změnila a i krajský soud má za to, že tak, jak postupoval okresní soud (včetně možnosti peněžitý trest splácet), jde o postup, kterým jistě bude uložený peněžitý trest dobytý. Pokud jde o věci, které lze souhrnně označit elektronikou a jejichž propadnutí okresní soud vyslovil, jedná se o věci užití k páčání trestné činnosti a krajský soud tento postup shledává rovněž správným. Správným byl i postup okresního soudu ohledně vyslovení trestu propadnutí věci – smének. V této souvislosti nepovažuje krajský soud za relevantní námitku obžalovaného, že nepřihlížel k charakteru směnky, její abstraktnosti jako cenného papíru a podobně. Důvody, pro které okresní soud uložil i tento druh trestu, považuje krajský soud za zákonné a za situace, kdy je obžalovaný získal trestným činem, je nepochybně v obecném zájmu, aby na základě zmíněných smének nebylo možno plnit.
22. Pokud pak jde o částku 81 961,27 Kč, i zde okresní soud vyslovil trest propadnutí věci, byť v tomto případě postupoval podle § 71 trestního zákoníku, který je označen jako propadnutí náhradní hodnoty za podmínek zde uvedených. Krajský soud má za to, že i v tomto případě byl okresním soudem uložen trest propadnutí věci, a za zřejmou nesprávnost považuje užití zmíněného ustanovení § 71 trestního zákoníku. Ani z tohoto důvodu nebylo třeba napadený rozsudek rušit, protože z předmětného výroku je zřejmé, jaká finanční částka, tedy v jaké výši byla označena za propadlou.
23. Pro výkon uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody zařadil okresní soud obžalovaného do věznice s ostrahou za užití § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Krajský soud je názoru, že správně mělo být rozhodováno dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, protože jen z tohoto ustanovení vyplývají podmínky, za kterých má být v daném typu věznice vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody. Ani z tohoto důvodu však nebylo nutno napadený rozsudek rušit a znovu ve věci rozhodovat, protože druh věznice, v níž má obžalovaný trest vykonat, je z napadeného rozsudku zřejmý (navíc, jak již bylo zmíněno, obžalovaný uložený trest odnětí svobody již vykonal).
24. V souvislosti s uložením souhrnného trestu okresní soud pak vyjádřil důsledky svého postupu v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku, jak je z příslušného výroku zřejmé, byť je nutno připomenout ohledně stavby rozsudku okresního soudu, že tento výrok měl tvořit až závěrečnou část celého výroku o trestu.
25. Protože správným shledal krajský soud i výrok soudu prvního stupně o náhradě škody, který odvolatelem zásadními námitkami napadl (s výjimkou shora uvedeného), označil odvolání obžalovaného za nedůvodné a jako takové je zamítl postupem podle § 256 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím

obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 29. srpna 2018

Mgr. František Pokorný v. r.
předseda senátu